

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 3. oktober 2018
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2018-0030-1524
Dok.: 853697

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1099 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. september 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Søren Pape Poulsen

/

Marie Mølsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1099 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren, idet det fremgår af udtalelser fra Københavns Politi, at det "straksforbud" mod Loyal to Familia, der trådte i kraft 4. september 2018, indebærer, at personer kan anholdes og sigtes for at "bære tydelige LTFkendetegn på for eksempel trøjer, kasketter og lignende" jf. artiklen "Banden LTF er forbudt fra i dag" fra dr.dk den 4. september 2018, redegøre for, hvordan politiet skal forholde sig til personer, der færdes i det offentlige rum med tydelige LTFkendetegn tatoveret på synlige dele af huden, og om forbuddet indebærer en hjemmel til at gennemføre en tvangsmæssig fjernelse eller forvanskning af sådanne tatoveringer?”

Svar:

Københavns Politi traf i medfør af grundlovens § 78, stk. 3, den 4. september 2018 afgørelse om at nedlægge et foreløbigt forbud mod Loyal to Familia.

Efter straffelovens § 132 a, stk. 1, kan den, der deltager i videreførelsen af en forening, efter at den foreløbig er forbudt af regeringen eller opløst ved dom, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til § 132 a, stk. 1, i lovforslag nr. L 208 af 23. marts 2018 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Retsvirkninger af et foreløbigt forbud mod eller en opløsning af en forening), at bestemmelsen omfatter enhver videreførelse af foreningen, og at dette kan omfatte brug af foreningens kendetegn, herunder tatoveringer mv., hvis det kan påvises, at kendetegnet anvendes som led i videreførelse af foreningen. Kan anvendelsen af et kendetegn, herunder en tatovering, ikke karakteriseres som en videreførelse af foreningen, kan det efter omstændighederne være omfattet af straffelovens § 132 a, stk. 2.

Det følger således af straffelovens § 132 a, stk. 2, at en person straffes med fængsel indtil 6 måneder, hvis personen, uden at forholdet er omfattet af stk. 1, på offentligt sted, i kriminalforsorgens institutioner eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds besidder eller anvender en forenings kendetegn, efter foreningen er foreløbig forbudt af regeringen eller opløst ved dom.

Straffelovens § 132 a, stk. 2, indeholder således et selvstændigt forbud mod at besidde eller anvende en forbudt eller opløst forenings kendetegn, og bestemmelsen supplerer forbuddet i stk. 1 i de tilfælde, hvor det ikke kan bevises, at brug af foreningens kendetegn er et udtryk for, at foreningen videreføres.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til bestemmelsen, jf. det ovenfor nævnte lovforslag, at forbuddet omfatter alle former for kendetegn i bred forstand, herunder tøj, rygmærker, emblemer, flag, symboler, logoer, tatoveringer og paroler.

Det fremgår endvidere af de specielle bemærkninger, at en særlig kategori af kendetegn er tatoveringer med en forenings logo, navn eller lignende. Sådanne tatoveringer vil ikke i sig selv være straffbare, men der kan efter omstændighederne straffes for videreførelse af foreningen, hvis det kan lægges til grund, at tatoveringen i sig selv, f.eks. navnlig hvis tatoveringen stammer fra tiden efter foreningens opløsning, eller fremvisningen heraf, er et udtryk herfor. Tatoveringer vil efter omstændighederne også kunne straffes som en overtrædelse af det foreslåede forbud mod en forbudt eller opløst forenings kendetegn. Dette gør sig f.eks. gældende, hvis tatoveringen på offentligt sted eller i kriminalforsorgens institutioner lovligt kan tildækkes, men ikke er det.

Der kan ifølge de specielle bemærkninger imidlertid være visse tilfælde, hvor der ikke vil kunne straffes for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse, selv om en tatovering ikke er tildækket. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis den pågældende person befinder sig på en strand på en meget varm dag, og den omstændighed, at tatoveringen kan ses, ikke må antages at være et udtryk for, at personen ønsker, at andre personer skal lægge mærke til den. Omvendt vil der efter omstændighederne kunne straffes efter bestemmelsen, hvis en person med et kendetegn tatoveret på skulderen bevæger sig rundt i det offentlige rum med bar overkrop eller iført undertrøje. Der vil i øvrigt kunne lægges vægt på f.eks. tatoveringens størrelse eller placering, samt om den er lavet efter, at foreningen blev forbudt eller opløst.

Hvis politiet konkret vurderer, at en tatovering eller fremvisning heraf er i strid med straffelovens § 132 a, vil politiet skulle bringe det straffbare forhold til ophør. Politiet har i denne forbindelse mulighed for at iværksætte en række nærmere angivne straffeprocessuelle indgreb, herunder f.eks. legems-

besigtigelse eller anholdelse, i det omfang retsplejelovens betingelser herfor er opfyldt.

Det bemærkes, at der ikke er hjemmel til, at der kan gennemføres en tvangsmæssig fjernelse eller forvanskning af en tatovering, selv om den måtte være omfattet af straffelovens § 132 a.